

have et svar på, og både finansministeren og justitsministeren bør være i stand til at svare på, om det er i overensstemmelse med loven. Og så vil jeg selvfølgelig gerne vide, hvad man i givet fald vil gøre, hvis det ikke er tilfældet.

Finansministeren (Bjørn Westh, fg.):

Først vil jeg sige, at licitationen er afholdt efter de gældende regler, og når den har været lukket, er det bl.a., fordi den indeholder et forhandlingselement, hvor man forhandler med hvert enkelt koncern. Hvis man fortæller alle tilbuds-giverne, at andre har krævet meget mere for det, er det ikke sikkert, man får den rigtige pris frem, så det er for at få den rigtige pris frem, man ikke fortæller konkurrenten, hvad de andre har budt.

Jeg tror, det er en normal og fornuftig måde at afholde den slags licitationer på, hvis arbejdet ikke skal blive alt for ekstremt dyrt i forhold til, hvad det behøver at blive. Den går altså efter de regler, der gælder i lovgivningen, og man gør det altså på den måde, for – lidt populært sagt – at få mest mulig bybane for pengene og ikke fortælle konkurrenterne indbyrdes, hvad de andre har sagt, for så ville de måske sige: Vi kan lave den entrepris for den pris, vi har tilbudt, men hov, vi kan godt sætte vores pris lidt op, for de andre tilbud lå noget højere.

Det andet, jeg sagde, var, at jeg satte spørgsmålstegn ved, om entreprenører vil lave første etape af et projekt, hvis de i givet fald kun vil få betaling for arbejdet i forbindelse med udførelsen af en eventuel anden etape, der ikke er taget beslutning om endnu. Det er noget andet end at sige, hvad omkostningerne i givet fald vil være. Her taler jeg om at udføre det konkrete arbejde, og jeg har ikke til hensigt at kommentere udtalelser, jeg ikke har hørt eller set, fra en direktør, jeg ikke kender.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Jeg må altså sige, at jeg forstår ikke ministerens svar vedrørende den anvendte licitationsform, og derfor vil jeg gerne gentage mit spørgsmål og bede om et klart og tydeligt svar. Jeg går ud fra, at både justitsministeren og den fungerende finansminister er enige med mig i, at når der står »offentlig licitation«, skal selskabet afholde en offentlig licitation, og derfor spørger jeg igen: Henviser begrebet »offentlig licitation« i bemærkningerne til § 7 til licitationsloven? Det må kunne besvares klart og tydeligt af ministeren.

Margrete Auken (SF):

Jeg havde håbet, at ministeren havde sagt, at jeg havde citeret direktøren korrekt, men det håbede ministeren selvfølgelig ikke, at jeg gjorde, for det ville jo have været skandaløst. Men hvis jeg havde citeret direktøren korrekt, ville ministeren vel sige, at det er klart, at vi ikke kan have en direktør, der siger, at hun ikke overholder loven. Men jeg kan forstå, at ministeren ikke vil kaste sig ud i det, så det må vi tage fat på i næste runde.

Der kan selvfølgelig altid være velbegrundede årsager til, at man ikke fortæller offentligheden og os andre, hvad det drejer sig om. Der er altid gode grunde til hemmelighed, og det ved ministeren også som justitsminister. Vi har mange gange måttet slås med problemet om åbenhed og lukkethed. Men kan vi i det mindste få lovning på, at inden der bliver indgået aftaler, der indebærer jeg ved ikke hvor mange milliard kroner ud over dem, der allerede er lovgivet om, får vi lejlighed til at lave en uvildig vurdering?

Jeg tror nok, ministeren ved, hvad uvildig betyder, selv om han i andre sammenhænge har set, at det godt kunne betyde, at man lavede undersøgelsen selv. Men kunne vi få en uvildig vurdering af, om disse tal holder, altså få andre eksperter til at vurdere de tilbud, man i givet fald vil benytte sig af, og de aftaler, der bliver indgået?

Finansministeren (Bjørn Westh, fg.):

Jeg kan sige til hr. Løgstrup Madsen, at den måde, der er anvendt her, ligger inden for den danske licitationslovs regler, og jeg kan sige til fru Margrete Auken, at lovgivningen naturligvis vil blive overholdt af de myndigheder, der har ret og pligt til at træffe beslutninger i disse sager.

Margrete Auken (SF):

Jeg er glad for, at ministeren forsikrer, at loven vil blive overholdt, og det vil vi så henholde os til. Men det, jeg spurgte om, var: Vil ministeren sikre, at vi andre kan komme til at vurdere, om alt dette holder stik? Vi står med en Storebæltsbro, hvor økonomien ikke holder stik, og økonomien for Øresundsbroen holder heller ikke stik. Vi har faktisk meget dårlige erfaringer, men tænk, hvis vi nu for en gangs skyld kunne kontrollere det, inden ulykken blev begået. Kunne ministeren ikke sige, at han i hvert fald vil foreslå i regeringen, at der skal være så megen